

Dáma s diplomem - Zagorová, Hana

Vy časy svítivý, vy krásně hloupý,
z vás, co zůstává.

V paměti zálivy, kam smí jen vstoupit
dávná únava.

Všech dějů sloučení,
těch nejtajnějších i těch bláznivých,
jak důlek v trávě trvání mívá.

Svou srstí stříbrnou se vítr lísá
k dívčím zátylkům,
když v lásce ustrnou
tak prázdno v mísách najdou za chvíli.

Bylo to nádherný, nicméně příliš krátký,
záchvat smíchu mám,
když slyším šlágr, co ve tom zpívá.

Proč já, dáma s titulem
as diplomem červeným,
tak ve barvách a plynule

já vám tady svlíkám soukromí.

Vím, byl jste tady minule,
sám u piva bez pěny,
sám s náladou na nule
v tý kleci smutku drátěný.

Období testový nám sílu sklízí,
chrbát kulatí,

a když jsme hotovi, tak dávná víra
má tvar záplaty.

Šustíme knížkami a nevíme
žít, jak žít se má,
ten, kdo víc chápe,
smutnější bývá.

Někdy i plačeme a to, co známé
nás moc nebaví,
jak hrát si s plamenem,
když talent máme pálit přístavy.

Nám roční období čas nějak poplet
léto se zimou, proč jiným zbývá,

to, co nám schází.

Proč já, dáma s titulem
as diplomem červeným,
tak ve barvách a plynule
já vám tady svlíkám soukromí.

Vím, byl jste tady minule,
sám u piva bez pěny,
sám s náladou na nule
v tý kleci smutku drátěný.